

disse smalfælgede Bogne kjørte saa store Læs. Jeg maa antage, at dette er Tilfældet; thi Ingenieurcorpsset har jo havt rigelig Leilighed til at undersøge Sagen, og det har bestemt erklæret sig, da dette Forslag laa for i de roeskildske Stænder i 1846. Jeg troer saaledes, at det for Veiene vilde være meget skadeligt, hvis man vilde gaae ind paa en saa stor Vægtførogelse som 1000 Pd. Men dertil kommer ogsaa, at jeg, med Hensyn til hvad et Par Heste kan trække, meget maa modsætte mig, at man tillader her i Landet, at to Heste skulle trække 4500 Pd. For mig stiller dette sig næsten saaledes, at det nærmer sig til Dyrplageri; maaskee min Mening er overdreven, men jeg har denne Anskuelse. Jeg troer virkelig, at naar man foruden Bognens Vægt kan lægge 12 Tønder Korn paa til for et Par Heste, saa skal man ikke ønske at paabyrde et saadant Par Heste et større Træk. Jeg skal endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at for dem, der ville kjøre større Læs, vil det dog være meget let at gjøre dette; de behøve kun at forøge deres Bognhjuls Bredde med en eneste Tomme, saa ville de kunne kjøre saa stort et Læs, som de selv ønske, idet de kunne have 4 Heste for Bognen og ville ikke skade Veiene. Jeg seer saaledes ikke, at der med Hensyn til § 1 er den allerfjerneste Grund til at gjøre Forandring i Loven af 1848. Med Hensyn til § 2 skal jeg tillade mig at udtale, at jeg tidligere har meent, at denne Mulet af 10 Rbd. var passende; imidlertid vil jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der, hvis Thinget skulde ville gaae ind paa dette Udkast, som her foresligger, maaskee var Anledning for det Udvalg, som maatte blive nedsat, hvis det iøvrigt kunde gaae ind derpaa, at oprette et Slags Vægtscala, om jeg saa tør udtrykke mig, hvorefter Muleten kunde modificeres i Forhold til den Overvægt, som Vedkommende havde lagt paa. Det vil vistnok, som af den ærede Landssthings-

mand for anden Kreds, der sidder bag ved mig (Thalbitzer), igaar blev udtalt, kunne tænkes, at en enkelt Mand, som kjører ud fra sin Gaard, for Exempel med et Læs Sand, kan fornedelest indtrædende Regnveir faae en ubetydelig Overvægt, og saaledes kunde den bestemte Straf af 10 Rbd. være for haard, hvorimod jeg paa ingen mulig Maade kan ansee denne Straf af 10 Rbd. for i Reglen at være for stor for den, der i en overdreven Grad vil bebyrde Hestene med svære Læs. Endnu skal jeg kun tillade mig at tilføie, at, kunde Loven af 1848 lede derhen, at de smalfælgede Bognhjul bleve mere og mere affåffede, da troer jeg, at det vilde være saavel i Veienes som i Overnes sande Interesse.

Stampe: Jeg finder det ogsaa betænkeligt, saa kort Tid efterat Pl. af 1848 er udkommen, at tage Bestemmelser til dens Forandring. Jeg troer ikke, at der er gaaet saa lang Tid efter denne Lovs Emanation, at man kan være kommen til tilstrækkelig Erfaring om, om den er hensigtsmæssig eller ikke, og jeg skulde derfor i ethvert Tilfælde, inden man gjorde Forandringer i denne Placat, ansee det for hensigtsmæssigt, at man indhentede Betænkning fra de locale Øvrigheder, in specie Amtsraadene, om, hvorvidt Placaten af 1848 kunde antages at have opfyldt sin Hensigt eller ikke. Jeg skal ogsaa bekræfte, hvad der af en høitæret Taler (Ørsted) er yttret, at denne Sag med stor Omstændelighed og Omhyggelighed blev behandlet i Roeskilde Stænderforsamling i Maret 1846. Jeg skal vel ikke nægte, at Loven, saaledes som den nu er, kan medføre adskillige Ulemper for Enkeltmænd; men jeg troer ogsaa, at, naar man lærer Loven altfor meget, kan man komme ind paa en anden Ulempe, nemlig den, at Udgifterne til Landeveienes Grundforbedring og Vedligeholdelse ville blive betydeligt forøgede i de Amter, hvor Loven gjælder, og jeg kan derfor ikke stemme for, at denne Sag gaaer til Behandling i Thinget.